

1. kondisjonalis brukes ... (*jeg skulle / ville / måtte / kunne / burde danse*)

1. som fortidsfuturum for å uttrykke hvordan vi så framtiden for oss en gang i fortiden: *Jeg skulle kjøpe en ny leilighet i fjor, men så mistet jeg jobben.* (Det skjedde ikke likevel.)
2. sammen med preteritum for å uttrykke ikke-virkelige betingelser i nåtid: *Vant jeg i lotto nå, skulle jeg gi pengene til en god sak.*
3. for å uttrykke betingelser i framtid: *Skulle du komme på festen, får du møte mange hyggelige mennesker.*
4. for å gi råd og anbefalinger: *Du skulle gå oftere til tannlegen.*

Både 1. og 2. kondisjonalis uttrykker at en verbhandling under visse tenkte vilkår ville skje eller ville ha skjedd.

2. kondisjonalis brukes ... (*jeg skulle / ville / måtte / kunne / burde ha danset*)

1. sammen med pluskvamperfektum for å uttrykke ikke-virkelige betingelser i fortid: *Hadde jeg vært en ung og vakker kvinne, ville jeg ha funnet meg en ung og vakker mann.*
2. om en handling som var planlagt, men som ikke ble realisert: *Jeg skulle ha betalt de regningene for lenge siden.*

Legg merke til at verbet *ha* i 2. kondisjonalis noen ganger forsvinner: *Hvis jeg hadde vært deg, ville jeg (ha) begynt å studere igjen.* (Det er ingen betydningsforskjell på om man sier *ville jeg ha begynt* eller *ville jeg begynt* – men den sistnevnte formen er litt mer muntlig.)